

BILAGSOVERSIGT

- Bilag 1 Rådets redegørelse af 14. jan. 1987
- Bilag 2 Mit brev af 24. jan. 1987
- Bilag 3 Rådets opsigelse af 29. jan. 1987
- Bilag 4 Mit brev til rådet af 6. feb. 1987
- Bilag 5 Mit mødereferat af mødet 16. feb. 1987
- Bilag 6 Henning Laugs mødereferat af 16. feb. 1987
- Bilag 7 Rådets redegørelse af 3. marts 1987
- Bilag 8 Torsdagsmødereferat af 26. feb. 1987
- Bilag 9 Torsdagsmødereferat af 4. apr. 1987
- Bilag 9a Finn Bentzens tillæg til torsdagsmødereferat af 4. apr. 1987
- Bilag 10 Tilsigelsen til retsmødet
- Bilag 11 Erklæring fra Helle Løgstrup
- Bilag 12 Erklæring fra Tage Buch
- Bilag 13 Erklæring fra Rolf Elving
- Bilag 14 Referat af retsmøde 14. okt. 1988
- Bilag 15 Referat af retsmøde 21. okt. 1988
- Bilag 16 Rådets mødeindkaldelse af 31. okt. 1988
- Bilag 17 Mit brev af 6. nov. 1988
- Bilag 18 Rådets brev af 8. nov. 1988
- Bilag 19 Mit brev af 9. nov. 1988
- Bilag 20 Referat af møde med rådet 10. nov. 1988
- Bilag 21 Rådets brev af 29. marts 1989
- Bilag 22 Mit brev af 17. apr. 1989

Som tillæg til rådets redegørelse af 14.2.1989 udsendte rådet revisor Finn Bentzens korrektion af 13.3.1989 til samme redegørelse. Da der var visse ting, der forekom mig uklare, skrev jeg til Finn Bentzen. Korrespondancen i den forbindelse vedlægges. Se bilag 23, 24 og 25.

- Bilag 23 Mit brev til Finn Bentzen af 16. apr. 1989
- Bilag 24 Finn Bentzens brev af 19. apr. 1989
- Bilag 25 Mit brev til Finn Bentzen af 10. maj 1989

BILAG 1.

MARTINUS INSTITUT

MARIENDALSVEJ 94-96
DK 2000 KØBENHAVN F
GIRO 6 42 95 80 - TLF. (01) 34 62 80

DERES REF.

VOR REF.

DATO 14. jan. 1987

Kære Misha,

Som aftalt i dag følger hermed skriftligt, min mundtlige redegørelse, for de økonomiske forhold for året 1987, der har tvunget rådet til at gribe ind i den daglige rutine.

Som du ved er det Instituttets første opgave, at sørge for, at Martinus' værker er tilgængelige for offentligheden, og da de nye skatteregler, der er gældende fra 1/1.87, halverer vort budget, vil der ikke være penge til meget andet end de bøger, der er nødvendige at fremstille i år.

Hvis vi forudsætter, at gaver og bidrag skulle blive af nogenlunde samme størrelsesorden som i 1986 og at vore renteindtægter ligeledes bliver af samme størrelse, vil der til rådighed i 1987 efter skattefradrag, kun være ca. kr. 350.000,-. Heraf vil den engelske udgave af "Livets Bog" formentlig lægge beslag på ca. en trediedel og da både "Bisættelse" og "Logik" samt 2 eller 3 af de små bøger er udsolgt eller rrlige på det sidste, bliver der ikke meget tilbage til andre opgaver.

Af den grund er man tvunget til - indtil videre - at stoppe udgifterne til Mindestuerne. Derfor tilbyder rådet dig, at du kan indgå i produktionen, således at din løn tilsvare udgifter, der ellers skulle betales udenfor huset, og derved indgår i driftsregnskabet og modsvares af en værdiforøgelse.

Jeg håber hermed tydeligt, at have redegjort for de ydre forhold, der tvinger rådet til denne foranstaltning.

Kærlig hilsen

BILAG 2.

. M A R T I N U S M I N D E S T U E R .

Mariendalsvej 94-96, 2000 København F. tel. 01-10 51 45

=====

Tage Edeling
Rødovrevej 12
2610 Rødovre

København, den 24.01.1987

Kære Tage.

Efter modtagelsen af din redegørelse af 14. januar 1987 har jeg nøje overvejet den af dig skitserede situation.

Da Martinus i sin tid havde behov for personlig hjælp, spurgte han mig, om jeg ville være ham behjælpelig hermed. Det var ham, der tog initiativet, og det var også ham, der fastsatte min løn og delvis betalte den af egen lomme. Den fulde forpligtelse herfor overgik imidlertid senere til Instituttet. Som bekendt, bad Martinus mig senere også om - efter hans bortgang - at påtage mig opgaven med mindestuerne. Mit arbejde og mit tilhørsforhold til sagen blev således tilrettelagt af Martinus selv, og helt efter hans ønsker.

Der blev aldrig oprettet nogen kontrakt på dette arbejdsforhold, idet - som Martinus siger - 'Vi skal ikke have kontrakter. Vi skal ikke have noget med, at medarbejderne strejker osv. For det skal ikke være tonen indenfor sagen.'

En grundlæggende tanke indenfor sagen er også - og det har Martinus fortalt os gang på gang - at arbejdet med sagen bl.a. bygger på frivillighed, på glæde og på lyst. Det er drivkraften bag sagens vækst, og derfor kan glæden ved at arbejde for sagen ikke fratages den enkelte medarbejder, medmindre han/hun selv ønsker det. Sagen er en

moralsk sag, den er ikke en forretning. Det forretningsmæssige princip kan ikke udelukkes helt, men må ikke være det primære, og må underlægges og tilpasses moralen.

Mit arbejde og mit arbejdsområde indenfor sagen er således forlængst fastlagt af Martinus i overenstemmelse med hans ønsker, og jeg har på min side lovet at føre dette ud i livet. Da jeg ikke ønsker nogen ændringer med hensyn til dette arbejdsforhold, og da jeg heller ikke ønsker at tilsidesætte eller svigte Martinus' ønsker i denne forbindelse, kan jeg ikke påtage mig en anden funktion indenfor sagen.

Med kærlig hilsen

Mischa Lim

cc: Grethe Brinkhard
Aage Hvolby
Willy Kuijper

Henning Laug
Ib Schleicher

BILAG 3.

MARTINUS INSTITUT

Mischa Lim
Ndr.Fasanvej 153
2000 Frederiksberg

MARIENDALSVEJ 94-96
DK 2000 KØBENHAVN F
GIRO 6 42 95 80 - TLF. (01) 34 62 80

DERES REF.

VOR REF.

DATO

29.januar 1987

Kære Mischa!

Foranlediget af den økonomiske situation for Institutttet ser vi os ikke i stand til fremover at betale dig løn for dit arbejde med mindestuerne, hvorfor vi tilbød dig arbejde ved fremstilling af bøger og brochurer m.m.

Da du desværre afslog vort tilbud, må vi derfor opsigte dit arbejdsforhold til Institutttet med 6 (seks) måneders varsel til fratrædelse d.31.juli 1987.

Skulle du inden ovennævnte dato have skaffet dig et andet arbejde, ophører Institutttets forpligtelse til at betale dig den resterende løn.

På rådets vegne

Grethe Brin 4 hand

SB Schleicher 1. afdeling

Olaf Holten (x)

Hemming Laurig

(x) 10.02.87

Til: Grethe Brinkhard Willy Kuijper
Tage Edeling Henning Laug
Aage Hvolby Ib Schleicher

København, d. 06.02.1987

Kære Rådsmedlemmer.

I henhold til jeres brev af 29. januar 1987 vedrørende min opsigelse bekræfter jeg hermed samtale med Tage Edeling fredag den 30. januar 1987, hvorunder han forklarede mig, hvad rådet mente med sit sidste afsnit, hvori rådet anfører, at man vil være fritaget fra at udbetale mig den resterende løn, dersom jeg inden opsigelsesvarslets udløb fik andet arbejde. Med dette mente rådet, at såfremt jeg fik andet arbejde indenfor det tidsrum jeg officielt var beskæftiget på Instituttet (dvs. fra mandag til torsdag fra 9-16), så ville rådet være fritaget fra at udbetale mig den resterende løn, ligesom jeg ikke ville være bundet af en måneds opsigelsesvarsel, hvilke sidste ellers er anført i funktionærloven. Dette blev bekræftet af Tage Edeling.

Et andet punkt, som Tage og jeg talte om var, at man ønskede at overflytningen til produktionen skulle ske "indtil videre". Jeg gjorde Tage opmærksom på, at der ikke stod noget om dette i min opsigelse. Tage understregede overfor mig, at det, der stod i redegørelsen af 14. januar 1987, stod ved magt. Nu beder jeg jer venligst meddele mig, hvordan jeg skal opfatte dette "indtil videre", idet I sikkert har sat en tidsfrist for dette stykke arbejde, der skal laves i produktionen.

Med kærlig hilsen

Mischa Lim

MØDEREFERAT

Filstedeværende: Tage Edeling
Henning Laug
Mischa Lim

Dato : Mandag den 16. februar 1987
Sted : Martinus Mindestuer

=====

TE havde på rådets foranledning indkaldt til dette møde.

TE refererede til ML's brev til rådet af 6. februar og sagde, at der havde meldt sig 2-3 frivillige, der ville påtage sig arbejdet med at skrive det, som man ellers ville have haft, at Mischa skulle have påtaget sig. ML refererede til samtalen mellem TE og ML den 31. januar og sagde, at så kunne pengene jo tilbageføres på mindestuens konto, sådan som TE havde forklaret, det ville ske, når situationen normaliserede sig. TE sagde, at det ikke kunne lade sig gøre, idet man ville bruge disse penge til noget andet. ML stod ganske uforstående her overfor og henviste til de spørgsmål, som han havde bedt TE besvare, inden han havde underskrevet rådets opsigelse. På et af disse spørgsmål havde TE svaret, at når sagens økonomi blev 'normal' igen, ville ML komme tilbage til sin stilling. ML kunne herefter ikke se andet, end at TE nu ændrede på, hvad han og rådet tidligere havde meddelt ML.

TE kom ind på, at med hensyn til 'indtil videre', sådan som det var nævnt i rådets redegørelse af 14. januar, så måtte ML have misforstået dette, for mindestuenerne ville aldrig mere få lønnet arbejdskraft. ML svarede, at også dét var nyt for ham, og at der intet havde stået herom i rådets redegørelse om dette. TE fortsatte og sagde, at angående skrivelse i kælderen, så hørte dette aldrig op.

ML meddelte sin skuffelse over den fremgangsmåde rådet havde benyttet i forbindelse med data beslutning om at afskellige ham. Han anførte endvidere, at rådet ikke engang havde givet

sig tid til at tage stilling til hans svar dateret den 24. januar (sendt til samtlige rådsmedlemmer den 27. januar), inden man havde givet ham hans opsigelse. Rådet har heller ikke kommenteret hans svar.

På bemærkningen om, at rådet aldrig rigtig havde forstået, hvad der blev lavet i mindestuenerne, spurgte ML, hvorfor man aldrig havde nævnt noget om dette overfor ham, og han havde vist til, at han altid havde meddelt sig til Grethe B. og ved flere lejligheder havde sagt, at hvis der ellers var noget, hun ville vide, så skulle hun bare sige til.

ML kom ind på budgettet for 1986. Her havde rådet f.eks. budgetteret 160.000 til mindestuenerne, dvs. ca. 70.000 udover hans løn, til trods for at ML hele tiden havde fået at vide, at der ingen penge var til mindestuenerne i 1986.

TE bemærkede, at Harald havde opasgt sit lærerjob, og at rådet derfor ikke mente at kunne opsig ham, og hvad angik Willy og Kees, så kunne man ikke undvære dem.

ML spurgte, hvor i arbejdsstrukturen det var angivet, at man kunne fyre folk indenfor sagen. Det kunne TE og ML ikke rigtigt besvare. Derefter læste ML et kapitel om 'Medarbejdere' fra arbejdsstrukturen højt for ML og TE.

TE og ML meddelte ML, at de ville være med i mindestuegruppen, og ML svarede, at gruppen skulle have møde i marts måned.

Referat Mischa Lim/26.02.1987

Sendt til de øvrige rådsmedlemmer: Grethe Brinkhard
Asge Hvolby
Willy Kuifper
Ib Schleiher

BILAG 5.

Mødet den 11-3-1987. Kl. 9.50 m.v. / Svaret Henning, kl. 10.05 - protokol

Referat af møde den 16.2.87 på Instituttet, hvori

deltog Mischa Lim (M), Tage Edeling (T) og Henning Laug (H).

Mødet fandt sted i anledning af, at T og H på grund af, at M skulle forlade stillingen som lønnet medarbejder senest den 31. juli, ønskede at deltage i mindestuegruppens arbejde, for at få indsigt i arbejds forløb.

T. oplyste, at der havde meldt sig to frivillige medarbejdere til at udføre det skrivarbejde, som M. ikke ønskede at påtage sig. M. mente, at man så kunne tilbageføre gageudgiften til mindestuerne, idet han mente, at situationen dermed var normaliseret.

T og H forklarede, at som sagens økonomi havde udviklet sig, ville selv en større tilførsel af penge ikke bevirke, at situationen kunne kaldes "normaliseret", og at vi kan bruge mange penge til produktionen (oversættelse og udgivelse af bøger) før end situationen blev af en sådan art, at vi igen kan bruge penge til aflønning af en medarbejder ved mindestuerne.

Om arbejdet i mindestuerne bemærkede H, at rådet nok for længe siden skulle have sat sig ind i, hvad der foregik. Der havde været et par møder, hvor rådet havde ventet at modtage oplysninger, som kunne give klarhed over, hvor langt arbejdet var skredet frem med henblik på åbning af stuerne. Men det må konstateres, at rådet har forsemt at sætte sig ind i mindestuernes drift, og at det derfor er meget begrænset, hvad rådet ved om disse ting. Denne mangel ønskes fjernet ved, at T og H - i hvert fald indtil videre - deltager i mindestue-møderne.

M kom ind på spørgsmålet om pengene til mindestuerne i 1986 og henviste til budgettet. T oplyste M om, at der er tale om et led i en fem-års budget og ikke om et regnskab. Budgetter kan ændres. Det kan regnskaber ikke, og der var ingen penge til dette formål i 1986.

M. ønskede at vide, hvorfor budgettet, som var trykt i Kosmos, september 86, ikke var ændret. Årsagen her til blev ikke klarlagt.

Om de øvrige lønnede medarbejdere er der at sige, at de fungerer i stillinger, der ikke kan undværes. Vi undværes også nødt til stillingen knyttet til mindestuerne, men økonomien tvinger os til det.

M. spurgte, hvor i strukturen det var angivet, at instituttet kan fyre folk. H læste stykket om medarbejder fra strukturredegørelsen op, i håb om at det ville blive forstået, at Instituttet kan sige folk op, men kun gør det, når omstændighederne tvinger til det.

ref H.

11.3.87

MARTINUS INSTITUT

Mischa Lim
Ndr.Fasanvej 153
2000 Frederiksberg

MARIENDALSVEJ 94-96
DK 2000 KØBENHAVN F
GIRO 645 95 80 - TLF. (01) 34 02 80

DERES REF.

VOR REF.

DATO

3-3-1987

Kære Mischa!

Da spørgsmålet om ophøret af dit arbejdsforhold på Institutet ser ud til at være svært at forstå for dig, mener vi det derfor rigtigt at komme med en skriftlig redegørelse.

Som det tidligere er skrevet til dig, og som du hørte på torsdagsmødet, er det et økonomisk anliggende. Institutet kan ikke længere investere de beløb i mindestuerner, som hidtil har været udbetalt i løn. De økonomiske muligheder er meget begrænsede, og derfor finder vi det rigtigst at koncentrere os om udgivelse af Martinus bøger.

Dette er vi forpligtet til både i h.t. Institutets love og også på grund af Martinus ønske om, så langt det vil være muligt at udbrede hans analyser i andre lande, inden den næste krig bryder ud. Udgivelse af bøger, undervisning og oplysning er fremover de vigtigste funktioner på Institutet og i Centeret i Klint.

De økonomiske muligheder rækker derfor ikke til et område som bl.a. mindestuerner, om end dette på langt sigt også er et vigtigt område. Men det kan passes på frivillig basis i lighed med de mange andre arbejdsområder indenfor sagen.

Af ovennævnte årsag tilbød vi dig et andet arbejde indenfor sagen. Dette afslog du meget bestemt i dit brev af 24.januar. Derfor måtte vi opsigte dit arbejdsforhold på Institutet.

Når du i dit referat af 26.februar spørger om, hvor i arbejdsstrukturen det er angivet, at medarbejdere kan fyres, så må vi henvise til en lang række fortillfælde, hvor mennesker er blevet sagt op bl.a. på grund af økonomi, men også af andre årsager. Disse opsigelser var naturligvis med Martinus sanktion. For rigtighedens skyld må det nævnes, at det drejede sig om medarbejdere, som var glade for arbejdet. Der er derfor ingen hjemmel i at tro, at fordi man er blevet ansat på Institutet eller i Centeret i Klint, så kan man ikke opsiges.

3-3-1987

side 2

Kære Mischa, du fik et tilbud, som du klart afslog, derfor er afgørelsen uigenkaldelig. Vi ønsker af hjertet, at du må finde et arbejde, som passer for dig, og som du kan trives med. Forsynet vil sikkert hjælpe dig, hvis du er åben for de muligheder, der viser sig.

De kærligste hilsener fra os alle

Grethe *Hemming Tage*

Willy *Hb* *Age*

P.S.

Spørgsmålet m.h.t.budgettet for mindestuerner er vist tilstrækkelig belyst, sidst med Finn's brev til torsdagsmødet, hvor alle fik en forklaring om, hvad meningen med et budget er. Når det er opstillet for en periode på fem år, vil der undervejs kunne ske forandringer, som nødvendiggør en ændring af beløbene, hvilket altså skete for mindestuerner.

d.o.

BILAG 7.

Torsdagsmøde d. 26/2 87

Referat:

Til stede: Grethe, Tage B., Sysse, Sam, Harald, Lotte, Erik, Henning, Just, Mischa, Tage E. og Sv.A..

Referatet fra mødet d. 22/1: i stedet for at regnskabet havde været såkaldt rullende skulle der stå, at budgettet havde været såkaldt rullende. I referatet fra undervisningsgruppen skulle der stå kursusrørere i stedet for kursusarrangører og Ole Therkelsen i stedet for Ole Terkildsen. Under afsnittet om Kosmos skulle der stå, at Søren Hahn var optimistisk med hensyn til stofmængden (ikke økonomien)

Rådet: Henning fortalte, at Stidsen havde ophævet sine tilgodehavender for at tilgodese Instituttets betrængte økonomi. Tage E. forklarede, at Klint og Instituttet de sidste to år havde kostet 700.000 på trods af megen frivillig hjælp. Der var desværre ikke megen gang i udlejningen for øjeblikket, måske fordi undervisningsafgiften var sat op. På minstestuerne havde der ikke været udgifter. En af virkningerne af den økonomiske situation var, at Rådet havde bedt Mischa søge andet arbejde fra 1/8 87, men samtidig arbejde videre på minstestuerne på privat basis. Mischa havde allerede dannet en gruppe af hjælpere med henblik på at åbne minstestuerne så hurtigt som muligt. Tage B. fremhævede, at det havde været Martinus' ønske, at Mischa personligt skulle tage sig af hans efterladte ting, så Tage håbede, at Mischa ville arbejde videre med det og spurgte, om det ikke var sådan, at Mischa ville blive aflønnet igen, når økonomien blev normal. Dette blev bekræftet.

1987

Referat af torsdagsmødet d. 9/4 kl. 17.

BILAG 9.

Til stede: Grethe, Tage B., Sysse, Sam, Harald, Lotte, Erik, Kees, Henning, Just og Finn B. Sv.A. kom senere.

Ændringer til sidste referat : Finn ønskede helt præcist udtrykt i referatet, hvad han skrev i sit brev angående ansvarsområdet. Omtalte brev bedes taget til referat. tredje linie i rådsreferatet skulle være: "I følge statusregnskabet skulle driften på Instituttet og Centeret have givet et underskud på tilsammen kr. 700.000. Henning: Referatets passus: "når Instituttets økonomi bliver normal" var så upræcis, at den kunne fortolkes på mange måder. Det står fast, at det udelukkende er af økonomiske grunde, at man måtte opsiges Mischas stilling i forbindelse med minstestuerne. Hvis Sagen rådede over tilstrækkelige økonomiske midler, var der ikke sket nogen opsigelse. Det er imidlertid urealistisk at forestille sig, at Instituttets økonomiske situation inden for en overskuelig fremtid vil bedres i en sådan grad, at der ikke er områder, der må prioriteres højere. Derfor kan man ikke tilråde Mischa, at han lader en genansættelse indgå i sine planer for fremtiden. Dertil kommer, at det nuværende råd ikke kan forpligte fremtidige råd, idet forudsætningerne til den tid kan være anderledes. I referatet om lofter skal der stå "pavillon A's lofter". Engelskdatoen 1/10 rettes til 10/4.

Side 2 af Finn Bentzens tillæg til Torsdagsmøde 9.4.87

Finn, du har nævnt overfor os, at nedgangen i indtægterne (rådighedsbeløbet) i 1987 ikke var så drastiske.

Men hvordan skal nu ovennævnte forstås?
Hvad er rigtigt?

Svar:

Det er ikke korrekt, at den nye skattereform - det vil her sige beskatning af fonde m.v. - halverer instituttets budget. Det korrekte svar er, at der i lighed med gældende regler for anparts- og aktieselskaber skal betales en skat på 50% af nettooverskud ikke af bruttoindtægt.

De i spørgsmålet nævnte kr. 700.000-800.000 - kr. 135.000 har ikke noget direkte med den nye skattereform at gøre.

Nedgangen i gavebeløbet skyldes alene, at Stidsen m.fl. ikke har kunnet fortsætte afviklingen af gaver fremover på grund af ændring af ligningslovens par 8-12-14.

Da Stidsen m.fl. ' gaver blev anvendt til afvikling af lån af tilsvarende størrelse har nedgangen i gavebeløbet ikke nogen direkte betydning for instituttets likviditet. Endelig fremhævede jeg, at rådet prioriterede og omprioriterede budgetterne for 1987 og årene fremover således, at de beløb der tidligere var budgetteret til mindestuerne fremover skulle anvendes til symboler, trykning af bøger, brochurer m.v.
Dette er det faktiske hændelsesforløb desangående.

Spørgsmål 3:

Du har fortalt os, at Instituttet ikke kan opsig mig med begrundelse i det økonomiske. Hvorfor begrundede du dette?

Svar:

Af ovenstående besvarelse er 3. spørgsmål indirekte besvaret.

Det skal dog for klarhedens skyld tilføjes, at det er alene i det prioriterende og i det omprioriterende Mischas opsigelse skal søges, jvf. ovenstående. Det siger sig selv, at hvis rådet prioriterede mindestuerne meget højt, ville begrundelsen for opsigelsen selvsagt ikke kunne være det økonomiske. Derfor mener jeg, at mine holdninger og forklaringer i hele denne ulykkelige sag har været klare og forståelige. Det er rådet, der alene har det juridiske ansvar og alene prioriterer og omprioriterer.

Endelig spurgte jeg om rådets forpligtelser kom forud for andre opgaver. Som svar herpå blev det klart tilkendegivet, at rådets forpligtelser selvsagt altid kom i første række, men at man ikke mente, at instituttet havde særlige forpligtelser overfor Mischa.

Med dette notat mener jeg at have givet udtryk for mit indlæg på torsdagsmødet den 9/4 1987.

Endelig henvises til det af Sv. A udarbejdede referat.

Hillerød, den 18. maj 1987

Finn

POLITIFORKYNDELSE

RETEN PÅ FREDERIKSBERG
FOGEDAFDELINGEN

Dato
8.9.1988

Embedets navn

FS nr.

5255/88

Mischa Lim

Ndr. Fasanvej 153, 2. th.

TILSIGELSE

GENPART
TIL SKYLDNEREN

tilsiges herved til at møde personligt eller ved fuldmægtig på fogedkontoret

Mødested

Howitzvej 32, stuen, dør 4, 2000 Frederiksberg

Mødedag og -tid

fredag den 30. september 1988 kl. 11.00

i anledning af at advokat

Steffen L. Andersen

Telefon

02250611

har anmodet om en fogedforretning vedrørende et krav fra

Martinus Institut

På ^{kr}indsættelsesforr.

inkl. retsafgift. Hertil kommer yderligere omkostninger og renter.

Tilsigelsesvarslet er fastsat til

3 dage

I tilfælde af Deres udeblivelse kan der foretages fogedforretning på Deres bopæl m.v., ligesom der — såfremt gyldig forkyndelse er sket, og der intet er oplyst om lovligt forfald — efter fogedrettens nærmere bestemmelse kan iværksættes fremstilling ved politiets foranstaltning.

I begge tilfælde pålignes der en tillægsafgift på 300 kr., hvortil kan komme yderligere omkostninger (til advokat, vognmand, låsesmed m.m.).

Tilsigelsen og evt. fuldmagt bør medbringes. (Se bagsiden).

Ebba Damsholt

ass.

RENSKRIFT
af brev fra Helle Løgstrup
dateret: p.t. Århus, den 6. oktober 1988

Først vil jeg fortælle om mit venskab med Martinus. Første gang vi mødtes var i 1931 til et af hans foredrag. Dette bekendtskab udviklede sig til et varmt venskab, og Martinus har mange gange besøgt os, både mens vi boede i Holbæk, Frederikssund og nu sidst her i Thisted.

Som følge af dette nære venskab havde vi mange fortrolige samtaler. To af disse vil jeg berette om nu, da de måske kan have betydning i den foreliggende sag.

Ofte når vi sad sammen, snakkede han meget om Mischa og deres nære venskab. En dag, ja, flere gange kunne han sige: "Hvor jeg elsker Mischa. Jeg kunne ikke klare mig uden hans hjælp. Han gør alting for mig, og Mischa vil aldrig svigte mig".

En, nej, to andre gange sad han i sine egne tanker og udbrød så: "Åh, jeg skulle egentlig rydde op i mine sager. Der ligger så mange ting, som jeg har skrevet, men som skulle destrueres." Begge gange svarede jeg følgende: "Nej, jeg synes, at du ikke skal fjerne så meget som et eneste ord. Det kunne måske senere få stor betydning for eftertiden."

Martinus sad stille en stund. Derpå sagde han (også begge gange): "Nej, det gør jo heller ikke noget, da ingen andre end Mischa må røre mine sager, når jeg ikke er her mere."

Begge disse samtaler fandt sted i sommeren 1980.

Hvis det skulle blive nødvendigt eller ønskeligt, er jeg villig til at afgive vidneudsagn i retten.

Underskrevet:

Helle Løgstrup
Teglbacken 6
7700 Thisted

TAGE BUCH, BALDERSPARKEN 44, 4500 NYKØBING SJ., TLF. 03-413645

I anledning af at Mischa Lim, Ndr. Fasanvej 153, 2000 Frederiksberg, den 1/2 1987 uberettiget er blevet opsagt fra sin stilling som medarbejder ved Martinus Institut (med fratræden pr. 31/7 1987) og de følgevirkninger, som dette har medført, især bl.a. at han har hjembragt materiale, som var blevet ham betroet af Martinus til personlig forvaltning, vil jeg fremkomme med følgende redegørelse:

REDEGØRELSE

I Min kompetence til at udtale mig

Jeg har kendt Martinus personligt siden 1937 og til hans død i 1981 og har fulgt ham og hans arbejde med interesse. Jeg flyttede til København i 1946 og blev efterhånden tilknyttet som ulønnet medarbejder i min fritid. Jeg har igennem alle årene været Martinus personlig på nærmeste hold. Gennem hans sidste 15 leveår kom han ugentligt i vort hjem, ofte flere gange om ugen, og jeg besøgte ham ligeså ofte på Instituttet. De senere år udførte jeg mange private opgaver for ham, så som brevskrivning og hans personlige regnskab, og jeg var i det hele taget hans fortrolige. De allersidste år blev jeg hans privatsekretær og fik bl.a. også til opgave at rydde op i sagens arkiver før Martinus' død. Jeg havde også nøgle til hans private lejlighed, som også var hans arbejdsrum. Martinus havde derfor fuld tillid til mig og var helt åben om sine planer også med hensyn til sine medarbejders situation, som han ønskede skulle behandles helt utraditionelt efter en særlig vejledning, som han kaldte en "struktur". Denne struktur indtalte han på bånd overfor rådet, og den skulle være bestemmende for hele hans sags administration og således også for medarbejders ansættelsesforhold.

II Mischa Lim og hans tilknytning til Martinus Institut

ML blev ansat af Martinus som dennes personlige medarbejder, da Martinus var 86 år gammel og ikke kunne klare sig selv. ML skulle hjælpe Martinus rent praktisk og sørge for husholdning osv. Da Martinus nærmede sig de 90 år, blev han klar over, at han snart skulle dø, og han ordnede da sine private pengesager, og de nærmeste medarbejdere fik hver kr. 5.000,- og ML fik kr. 10.000,- hvad også tydede på, at han var en særlig betroet og elsket medarbejder. Resten af Martinus private penge blev hensat til hans bisættelse, det var ca. 35-40.000,- kroner.

ML var Martinus meget nært tilknyttet, og det var derfor Martinus magtpåliggende at sørge for, at ML fortsat kunne være ansat på Instituttet, også efter hans død, og han bestræbte sig meget på at finde en løsning på dette. Grunden hertil var bl.a., at Mischa Lim i sin tid havde opsagt sin stilling som fysioterapeut på Skt. Josephs hospital for netop at kunne være Martinus' nære medarbejder.

Det havde måske været naturligt, at jeg fortsat skulle passe Martinus private papirer, som jeg havde gjort som privatsekretær, (jeg var på det tidspunkt nær de 70 år,) men Martinus sagde udtrykkeligt til mig før sin død, at ikke jeg, men Mischa Lim, og han alene, skulle overtage hans private sager, private papirer osv. og at ML ligeledes skulle forestå det, der skulle blive Martinus' mindestuer. Det var hans private lejlighed på 1. sal på Mariendalsvej 94-96, som også senere netop fik status som mindestuer ved en beslutning fra Frederiksberg Kommune. ML skulle altså sikres et arbejde ved Instituttet.

III Martinus Instituts struktur

Den ovenfor omtalte struktur har rådet for Martinus Institut ikke fulgt, ja, de har endog ikke udarbejdet eller offentliggjort den, skønt den begyndte at blive indtalt i 1974.

I de originale afskrifter af samtaler ved rådsmøderne på Instituttet, som bl.a. indeholder punkter til strukturen, står der også,

- at medarbejderne ikke skal bindes ved kontrakter,
- at man kun bindes ved, hvad de to parter gensidigt lover hinanden,

- at de, der er tilknyttet Instituttet heller ikke er medlem af fagforeninger.

Dette er ikke for at stille medarbejderne ringere, men tværtimod for at de skal arbejde under mere ideelle regler og principper, som skulle stille dem meget bedre og derved gøre dem mere fri og give dem større tryghed og glæde ved arbejdet,

- og at ingen kan være overordnet, og ingen kan være underordnet.

At handle efter funktionærloven er således et tilbageskridt og ikke i overensstemmelse med den ideelle og venskabelige holdning, som skulle præge samarbejdet indenfor Institutet. Disse "Regler for medarbejderskab" er som nævnt endnu ikke færdigredigerede, men er i ovennævnte afskrifter tilgængelige for rådet og enkelte andre medarbejdere. Det er efter disse regler umuligt at give en nær medarbejder som ML den behandling og den retsforfølgning, som han nu er udsat for.

IV Mischa Lims opsigelse

Det har aldrig været Martinus' mening, at ML eller nogen anden medarbejder kunne opsiges, sådan som det var gængs i almindelige forretningsmæssige ansættelsesforhold. Martinus havde gennem sin struktur, sine udtalelser og igennem hele sin omfattende litteratur gjort rede for en hel anden tankegang og helt andre principper end dem, der er gængs efter almindelig juridisk tankegang, og altså også i medarbejderspørgsmål. Han ønskede at sikre sine medarbejdere absolut tryghed i ansættelsen. De kunne ikke opsiges, de kunne "ikke smides ud", som han udtrykker det, "for de er aldrig smidt ind", dvs. de kunne kun "arbejde sig ind i sagen og arbejde sig ud af sagen", men de kunne ikke afskediges.

Det er under henvisning til Martinus egne udtalelser til mig samt under henvisning til denne særlige struktur, at jeg må fastslå, at Mischa Lim er blevet uberettiget afskediget. Rådet ønskede ikke længere at aflønne ML for hans arbejde med mindestuerne og tilbød ham et lønnet job ved Institutkets tekstbehandlinganlæg. Men da ML ikke kunne acceptere dette, blev opsigelsen en realitet, og den blev begrundet med "økonomiske årsa-

ger". Denne motivering virkede påfaldende, idet regnskabet viste, at Instituttet ejer 14 mio. kroner, hvoraf de 7 mio. i obligationer og de øvrige 7 mio. i fast ejendom (ifølge 1986-regnskab). ML blev afskediget, og måden han blev afskediget på var den, der var gængs i almindelige forretningsmæssige ansættelsesforhold, men som ikke vil blive anvendt i virksomheder med moderne ledelsesprincipper.

V Løfter respekteres

Jeg mener, at denne sag skulle have været forhandlet mellem rådet og ML. Hverken sagfører eller retslige instanser skulle have været indblandet i denne sag, som kunne have været ordnet i mindelighed, hvis rådet havde været indstillet på at tale med medarbejderen.

Men det har rådet forsømt, på samme måde som det i årenes løb har forsømt gennem samtaler at give ML den hjælp og støtte, som han rettelig kunne forvente. Fx har rådet ikke anerkendt den gruppe, som han havde dannet, og som sammen med ham skulle varetage de opgaver, der var forbundet med hans arbejdsområde og har på den måde i virkeligheden helt unødvendigt tvunget ham ud i den ulykkelige situation, som han nu er i.

ML henholder sig til den aftale, han har med Martinus, og til det løfte, han har givet ham personligt, og den aftale vil rådet nu seks år senere ikke anerkende. Rådet har - efter min opfattelse - på den måde handlet imod det idemateriale og den ideelle vejledning for administration, som er nedfældet i "strukturen". Disse ideer skulle netop forhindre alle former for stridigheder, skulle hindre strejker, lockout, retssager og almindelige uoverensstemmelse, idet alt skulle løses i venskab og forståelse. Martinus Institut skulle derfor have været et eksempel for andre mennesker, for institutioner, for forretningslivet. Men faktisk er mange erhvervsvirksomheder i dag langt længere fremme i human behandling af deres medarbejdere. Hele udviklingen af denne sag er så meget mere trist, eftersom ingen af parterne i virkeligheden ønsker strid eller retssager, men kun ønsker at virkeliggøre i praksis disse ideer om venskab og human livsførelse.

Nærværende redegørelse er næppe noget juridisk dokument, men blot en forklaring på, at der inden for Martinus Institut fra

Martinus' hånd er lagt grunden til en helt ny kultur og menneskeopfattelse, en ekstraordinær menneskebeskyttelse, som også skulle give den enkelte medarbejder en yderliggående tryghed i ansættelsen, langt udover hvad der gives andre funktionærer i dag.

Med venlig hilsen

Tage Buch

Klint, Nykøbing Sj., den 4. oktober 1988

OVERSÆTTELSE
af brev fra Rolf Elving
dateret: Göteborg, den 2. oktober 1988

(Rolf Elving var medlem af rådet for
Martinus Institut 1980-1985)

Da undertegnede i årene 1970-1981 havde den lykke at knytte et personligt venskab med forfatteren Martinus Thomsen og med denne baggrund ikke kunne undgå at blive informeret om dennes ønsker og vilje med hensyn til Mischa Lims fortsatte beskæftigelse også efter forfatterens død, føler jeg det som min pligt at redegøre for, hvad jeg ved med hensyn til dette ønske.

Hensigten med denne redegørelse er ikke at iklæde mig selv dommerrollen og afgøre hvem, der har ret, og hvem, der har uret, men blot at informere om, hvad jeg selv direkte har hørt og været vidne til. At dette var tilfældet hænger sammen med den personlige kontakt, jeg havde med Martinus i løbet af de førnævnte 11 år.

I ca. 7 år (1974-1981) viiede Mischa Lim stort set al sin tid for at være sammen med Martinus, dels som hjælp, da Martinus på dette tidspunkt var blevet gammel, og dels som en god ven med en stærk fælles interesse: Martinus forfatterskab.

Det varede ikke længe, før Mischa Lim blev ansat af Martinus, for at han således kunne sige sit almindelige arbejde op og i stedet give Martinus den nødvendige omsorg og pasning, som han nu havde stærkt behov for. Mischa Lim påtog sig også denne opgave på en overordentlig omsorgsfuld og omhyggelig måde.

Man behøver ikke at have meget kendskab til forfatteren Martinus kærlighedsfulde sindelag for at kunne se, at han - efter at han havde medvirket til, at Mischa Lim forlod sit almindelige arbejde - følte ansvar for, hvad der skulle ske med Mischa Lim den dag, han forlod denne verden.

Det var ham magtpåliggende at sørge for, at der også i fremtiden fandtes et arbejdsområde for Mischa Lim. Han ønskede, at Mischa Lim fortsat skulle bevare kontakten med hans arbejde, dvs. hans forfatterskab.

Da Mischa Lim på dette sene stadium af forfatterens liv, var hans fortrolige og ven, samt plejer og hjælper, var der for mig intet overraskende i, at Martinus klart udtalte, at han ønskede at Mischa Lim og ingen anden, skulle tage sig af hans personlige ejendele.

Underskrevet: Rolf Elving
Göteborg, den 2. oktober 1988

Den 11/10 1988 kl. 9 blev
Frederiksberg fogedret sat på
dagh.

af Sascha Leck-

RS/MS nr. 5255/88

Martinus Institut

Mischa Lin

For renten m. adv. Stetten L. Andersen.
Statsant. revisor Finn Bantzen, revisor for
renten, var til stede.

N. hus var mødt og anmodede om en samlet
N hus råd. N hus bestod ikke, at spondansatten til
de omhandlede effekter ikke renten,
men mente, at han havde brugt
til effekterne. N. hus ønskede ikke af
besvare fogedens spur. om, hvor effekterne
befinder sig og nøgte at udtale sig yderligere.
Fogden indskærpede r. hus oplysningsskylden
særlig og oplyste om rpl. § 497 stk. 2.

BILAG 14.

Idet der ikke forelå dokumentation for, at
r. hus havde brugt til de omhandlede
effekter, og da det og heller fandtes
sandsynligt, blev det besluttet, at
den begære indtægtsforretning burde
nyde fremme.

Der var enighed om at udsætte sagen
til d. 21.10.88 kl. 9³⁰ til overvejen
at adv. Andersen foretog en, at effekten
atleves på hans kontor, og at det
ider foretog at høre at en daktler
ml. r. hus og renten.

Sagen udsat.
FN hævet.

RENSKRIFT af udskrift af FOGEDBOGEN, RETTEN PÅ FREDERIKSBERG
Vedr. møde den 14/10 1988 kl. 9

For rekvirenten mødte adv. Steffen L. Andersen. Statsaut. revisor Finn Bentzen, revisor for rekvirenten, var til stede.

Rekvisitus var mødt og anmodede om en samtale med rådet.

Rekvisitus bestred ikke, at ejendomsretten til de omhandlede effekter tilhører rekvirenten, men mente, at han havde brugsretten til effekterne. Rekvisitus ønskede ikke at besvare fogedens spørgsmål om, hvor effekterne befinder sig og nægtede at udtale sig yderligere. Fogeden indskærpede rekvisitus oplysningspligten og oplyste om retsplejelovens paragraf 497 stk. 2.

Idet der ikke forelå dokumentation for, at rekvisitus havde brugsretten til de omhandlede effekter, og da det ej heller fandtes sandsynliggjort, blev det besluttet, at den begærede indsættelsesforretning burde nyde fremme.

Der var enighed om at udsætte sagen til d. 21.10.88 kl. 9.30 til overvejelse af adv. Andersens forslag om, at effekterne afleveres på hans kontor, og at det videre forløb afhænger af en drøftelse mellem rekvisitus og rekvirenten.

Sagen udsat.
Fogedmøde hævet.

Den 21/10 1988 kl. 9³⁰ blev
Frederiksberg fogedret sat på dach.

af Sacha Lecher

FS/MS nr. 5255/88 (fortsat fra d. 14.10.88)

Martinus Instittut

/.

Mischka Lin

For i. omh. m. adv. Steffen L. Andersen og
sammen med ham m. statsaut. rev. Finn Bentzen.
N. h. s. var mødt.

Adv. Andersen oplyste, at rådet for Martinus
Instittut ville give r. h. s. adgang til de omhandlede
effekter på instittutet, såfremt han afleverer dem
frivilligt.

N. h. s. ønskede sagen udsat på en personlig samtale
med rådet. Han påstod, at det blev tilføjet fogedret
d. 14.10.88, at der ikke forelå dokumentation for, at han havde
N. h. s. indvilget i en udsættelse af sagen.

Fogeden tilkendegav, at sagen end ikke blev udsat
den ene gang med, men at yderligere udsættelse ikke
kan forventes.

Sagen udsat til d. 25.11.88 kl. 9³⁰
F. h. hant.
Fotokopiens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, Fogedretsdelingen
den 21/10-88
Sacha Lecher

RENSKRIFT af udskrift fra FOGEDBOGEN, RETTEN PÅ FREDERIKSBERG
Vedr. møde den 21/10 1988 kl. 9.30

For rekvisenten mødte adv. Steffen L. Andersen og sammen med ham
mødte statsaut. rev. Finn Bentzen. Rekvisitus var mødt.

Adv. Andersen oplyste, at rådet for Martinus Institut ville give
rekvisitus adgang til de omhandlede effekter på Institutet,
såfremt han afleverede dem frivilligt.

Rekvisitus ønskede sagen udsat på en personlig samtale med rådet.
Han protesterede desuden over, at det blev tilføjet fogedbogen d.
14.10.88, at der ikke forelå dokumentation for, at han havde
brugsretten til de omhandlede effekter.

Rekvisenten indvilligede i en udsættelse af sagen.

Fogeden tilkendegav, at sagen kun blive udsat den ene gang med,
men at yderligere udsættelse ikke kan forventes.

Sagen udsat til d. 25.11.88 kl. 9.30.
Fogedmøde havet.

BILAG 15.

BILAG 16.

MARTINUS INSTITUT

Hr. Mischa Lim
Ndr.Fasanvej 153,
2000 Frederiksberg

MARIENDALSVEJ 94-96
DK 2000 KØBENHAVN F
GIRO 6 42 95 80 - TLF. (01) 34 62 80

DERES REF.

VOR REF.

DATO

31-10-1988

Kære Mischa!

Foranlediget af mødet forrige fredag foreslår vi det omtalte møde afholdt her på Instituttet torsdag d.10.11. kl.18. Som nævnt ved mødet er du velkommen til at tage en bisidder med.

Vi beder dig meddele os om tidspunktet passer.

Med venlig hilsen

p.R.v.

Grethe

MISCHA LIM, NDR. FASANVEJ 153, 2000 FREDERIKSBERG

Rådet for Martinus Institut
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg

den 6. november 1988

Jeg vil gerne komme til samtale med rådet den 10. november kl. 18, sådan som jeg også anmodede om ved de to seneste møder i Frederiksberg Ret, og jeg går ud fra, at et beslutningsdygtigt råd vil være til stede. For mit vedkommende deltager foruden jeg selv også mine to venner, som var bisiddere i retten.

Ved vor samtale ønsker jeg svar på de spørgsmål, som jeg hele tiden har stillet, og som må besvares, før der kan komme en løsning på problemerne, og de kan kun løses endeligt, når de er bragt i fuld overensstemmelse med Instituttets grundlov, Strukturen, idet det jo drejer sig om generelle spørgsmål, som angår både nuværende og kommende medarbejdere i sagen.

Punkterne er:

1. Rådets indkaldelse af Mischa til retsmøder i Retten på Frederiksberg.
 - a) Hvad var baggrunden for rådets beslutning, og
 - b) hvor i Strukturen står det anført, at rådet kan benytte sig af retslige instanser?
2. Rådets stilling til de pr. 10/10-88 fremsendte erklæringer fra hhv. Rolf Elving, Helle Løgstrup og Tage Buch.
3. Rådets opsigelse af medarbejdere.
Herunder bl.a.: Hvor i strukturen står det anført, at rådet kan opsig medarbejdere?
4. Er der fortilfælde af afskedigede medarbejdere?
Hvis ja, hvilke?
5. Konklusion.

På gensyn.

Mischa Lim

Mischa Lim
c/o Pia Schlüntz
Abilgårdsgade 21
2100 København Ø

08/11-88

Kære Mischa!

Mødet på torsdag er jo bragt i stand på advokat Steffen Andersens foranledning. Han vil derfor være ordstyrer og bringe de ting på bane, som de afholdte møder gav anledning til.

Kopi af dit brev af d. 6. november er sendt til Steffen Andersen og Finn Bentzen.

Kærlig hilsen

Gert

Mariendalsvej 94-96
DK 2000 Frederiksberg

Telefon
01 34 62 80

Giro
6 42 95 80

MISCHA LIM, NDR. FASANVEJ 153, 2000 FREDERIKSBERG

Rådet for Martinus Institut
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg

den 9. november 1988

Vi har modtaget jeres brev af den 8. november og er overrasket over, at rådet ikke straks bekendte kulør i forbindelse med rådets forslag til dato for vort møde og fortalte om højesteretssagfører Andersens og formodentlig også Finn Bentzens tilstedeværelse på mødet.

Jeg har i lange tider ønsket samtaler med rådet. Det samme ønske har jeg fremsat i retten (hvilket er indført i Fogedbogen), så det er altså ikke på hrs. Andersens, men på min foranledning, at mødet bliver holdt.

Imidlertid er det ikke et møde med hrs. Andersen, jeg har ønsket. Ham kan jeg fortsat møde i retten. Det er rådet, og kun rådet, jeg ønsker samtale med, og ikke et retsmøde eller et forhør på Martinus Institut.

Netop det, at jeg returnerede hrs. Andersens breve i uåbnet stand understreger, at jeg ikke ønsker en advokat som mellemlid, fordi der ikke er tale om juridiske, men moralske spørgsmål. Her drejer det sig om en medarbejder, der ønsker en snak med rådet, og en sådan snak må ske på Instituttets "Strukturs" præmisser, og den bygger jo ene og alene på moralen. En juridisk fagmand er således ganske unødvendig i den sammenhæng, fordi problemerne i henhold til sagens "Struktur" ikke skal afgøres efter juridiske love, men efter moralske og kosmiske principper.

Vi ønsker en normalisering af situationen, ikke en optrapning, og møder derfor op til mødet i morgen torsdag til en snak om de tidligere meddelte punkterne, men vil forlange, at hrs. Andersen og Finn Bentzen forlader mødelokalet, idet det som sagt er et møde med rådet, med rådets formand som ordfører og ikke en advokat som mødeleder, jeg har ønsket. Retsmøderne må forlægges til retslokalet, og der vil vi ikke have noget imod at møde hrs. Andersen og Finn Bentzen.

På gensyn.

Mischa Lim

NB: Breve til mig bedes stilet til mig på min bopæl.

Referat af møde med rådet den 10. november 1988 på Martinus Institut.

Tilstede:	Grethe Brinkhard (GB)	Mischa Lim (ML)
	Tage Edeling (TE)	Tage Buch (TB)
	Aage Hvolby (AH)	Pia Schluntz (PS)
	Henning Laug (HL)	
	Willy Kuijper (WK)	
	Ib Schleicher (IS)	

Punkter for mødet:

1. Rådets indkaldelse af Mischa Lim til retsmøder i Retten på Frederiksberg.
 - a) Hvad var baggrunden for rådets beslutning, og
 - b) hvor i strukturen står det anført, at rådet kan benytte sig af retslige instanser?
2. Rådets stilling til de pr. 10/10-88 fremsendte erklæringer fra hhv. Rolf Elving, Helle Løgstrup, og Tage Buch.
3. Rådets opsigelse af medarbejdere.
Herunder bl.a.: Hvor i strukturen står det anført, at rådet kan opsiges medarbejdere?
4. Er der fortilfælde af afskedigede medarbejdere? Hvis ja, hvilke?
5. Konklusion.

Mødet blev afholdt på foranledning af ML, som havde udtrykt ønske om et sådant møde på retsmøderne den 14. og 21. oktober i Frederiksberg Ret, Fogedretten. ML indledte med at referere til de fremsendte punkter (se ovenfor), som han ønskede drøftet på dette møde, bl.a.: Hvor står det i strukturen, at rådet kan opsiges medarbejdere? Og hvor står det i strukturen, at rådet kan anlægge retssager?

Rådets svar herpå var, at man ikke var kommet så langt med strukturen endnu, at man kunne give et entydigt svar. Man arbejdede med strukturen i en anden rækkefølge og ønskede ikke at lave om herpå.

PS spurgte, hvorfor man i arbejdet med strukturen ikke havde prioriteret disse spørgsmål og fundet et svar herpå for længe siden, eftersom jo netop disse spørgsmål optog Mischa (og andre) meget. Dette svarede rådet ikke på.

Herefter sagde GB, at rådet havde sluttet retssagen, og at det næste retsmøde den 25.11.1988 var aflyst. PS spurgte, hvornår det var sket. GB sagde, at rådet allerede før sidste retsmøde den 21.10. havde sagt til advokaten, at det blev det sidste retsmøde. PS udtrykte undren over, hvorfor rådet så havde indkaldt advokaten og Finn Bentzen til det igangværende møde, men dette gav rådet ikke svar på.

HL: Formålet med retssagen havde været, at rådet ønskede en erklæring på, at de pågældende ting var instituttets ejendom,

og det var den eneste måde, de havde kunnet få den erklæring på. PS: Hvis det havde været rådets formål med retssagen blot at få en sådan erklæring, var det så ikke en lidt dyr udvej at benytte? En sådan erklæring kunne man have spurgt Mischa om.

HL: Jo, det var han også lige kommet i tanke om. Det havde nok været en lidt dyr udvej. Men i øvrigt var det måske en ide at bede Mischa udfærdige en liste over de ting, han havde, så man vidste, hvad det drejede sig om. Dette gentog HL igen senere.

AH: Rådet ville ikke gøre mere for at få de ting tilbage, som Mischa havde taget ud af ministuerne, men understregede, at disse ting nu var Mischas fulde ansvar, og at rådet forventede, at de blev opbevaret under samme betryggende forhold, som de havde været på Institutet, dvs. at der var tyverialarm, at der ikke var fare for vandskade osv. Foreslog, at fx dagbøgerne kunne opbevares hos notarius publicus med påtegning om, at pakken først kunne åbnes på et senere angivet tidspunkt.

IS nævnte dagsordenens punkt "Er der fortilfælde af afskedigede medarbejdere".

Hertil sagde GB, at både hun og Bertil Ekstrøm var blevet opsagt af Martinus.

ML mente ikke, at dette kunne være rigtigt, idet Martinus i strukturen har sagt, at hos os bliver medarbejdere ikke opsagt, for "de kommer og går af sig selv", og i tilfældet GB måtte det være Gerner Larsson, der havde sagt GB op.

GB: Ja, men Martinus var vidende herom.

ML fastholdt sit udsagn om, at Martinus ikke havde opsagt medarbejdere på Institutet, og at dette også var i overensstemmelse med hans struktur. Hvis rådet mente anderledes, så måtte der være tale om en iagttagelsesfejl hos rådet.

ML undrede sig over, at rådet havde benyttet sig af funktionærloven i forbindelse med hans opsigelse, eftersom der i strukturen står, at vi ikke skal benytte love som f.eks. funktionærloven.

GB bemærkede, at det var PS, der havde bragt funktionærloven ind i billedet.

PS spurgte, hvorfor man havde givet ML et opsigelsesvarsel på lige netop 6 måneder (hvilket han var berettiget til efter mere end 10 års ansættelse) og ikke 5 måneders, 8 måneders eller 1 måneds opsigelse?

Dette blev ikke besvaret.

TB kom med et længere indlæg om, at han mente, at grunden til problemernes opståen lå i rådets grundholdning overfor Mischa, idet rådet aldrig havde accepteret, at det var Mischa, der af Martinus havde fået til opgave at ordne hans private ting og at stå for ministuen. TB sagde, at rådet måtte erkende, at Mischa var den, der kendte mest til Martinus intime og private liv, og at det ikke var hvem som helst, Martinus ville have til at gå i hans ting. Martinus ville bestemt have glædet sig over at se Mischa gå rundt i sine stuer, for han havde måttet give afkald på sin faste stilling som fysioterapeut for at kunne passe Martinus, og Martinus har derfor villet sikre Mischa økonomisk. TB kom ind på, at noget, der viste, at Martinus havde et liv, som han ikke ønskede andre skulle indblandes i, var, at der var to pakker breve, som han havde ønsket skulle brændes, og TB

vidste ikke, om dette ønske var blevet efterkommet. GB svarede, at der havde været to pakker med breve, som hun havde fået af Mischa, men den ene pakke indeholdt kun to ligegyldige brev.

TB understregede, at der i den foreliggende sag, ikke var nogen anden vej end samtalens vej.

TB: Med hensyn til mindestuerne, så har Martinus aldrig forestillet sig, at der skulle være produktion i forbindelse hermed. Han har aldrig forestillet sig, at mindestuerne skulle være en indbringende forretning. Ydermere havde Martinus jo ikke bedt rådet om at passe mindestuerne. Hvis Martinus havde ønsket, at rådet skulle varetage denne opgave, så ville han have sagt det til rådet. Men det gjorde han altså ikke, - han bad derimod Mischa om det. Og de aftaler, som Martinus har indgået, er selvfølgelig også gyldige, efter at han har forladt det fysiske plan. Med Martinus var det sådan, at han lavede aftaler med de mennesker det angik. Han havde ikke nogen pligt overhovedet til at gøre rede for sådanne aftaler overfor rådet. På den anden side havde han bestemt forventet, at rådet ville acceptere disse hans handlinger.

ML spurgte rådet, om de havde tænkt på, hvorfor han havde handlet, som han havde? ML stillede dette spørgsmål tre gange, idet han ønskede at vide, om rådet havde stillet sig selv dette spørgsmål. Men ML's spørgsmål blev ikke besvaret.

PS: Hvorfor har rådet ikke overladt en evt. opsigelse af Mischas job i mindestuerne til forsynet, sådan som det tidligere er sket inden for sagen?

HL: Det kunne jo være, at vi var forsynet.

Afsluttende for mødet sagde WK, at han da gerne ville stille sig til rådighed og snakke med ML, således at nogle af de problemer, som Mischa måtte have, kunne blive løst. Imidlertid skulle han først til Jylland, så det kunne først blive, når han kom tilbage herfra.

Referat: ML/PS/TB
December 1988

PS: Dette referat er sendt til alle mødedeltagere og skulle indeholde essensen af mødet. Skulle der være bemærkninger hertil eller skulle der mangle noget, bedes dette venligst meddelt ML skriftligt.

MARTINUS INSTITUT

Hr. Mischa Lim
Ndr. Fasanvej 153
2000 Frederiksberg

MARIENDALSVEJ 94-96
DK 2000 KØBENHAVN F
GIRO 6 42 95 80 - TLF. (01) 34 62 80

DERES REF.

VOR REF.

DATO

29-3-1989

Kære Mischa!

Da vi ikke ønsker at gå i detaljer med hensyn til dit referat, skal vi blot for en ordens skyld meddele, at vi ikke finder ordlyden korrekt, men henholder os til vor redegørelse af 14. februar 1989. Vi anser sagen for afsluttet.

Med kærlig hilsen

p.R.v.

MISCHA LIM, NDR. FASANVEJ 153, 2000 FREDERIKSBERG

Til: Grethe Brinkhard
Aage Hvolby
Henning Laug

Tage Edeling
Willy Kuijper
Ib Schleicher

den 17. april 1989

Kære rådsmedlemmer.

Vi har modtaget jeres brev af 29. marts 1989, hvori I meddeler os, at I ikke finder ordlyden i vort mødereferat af mødet den 10. november 1988 korrekt.

Da vi altid har ønsket rene linier og klarhed over problemerne, finder vi det ikke rimeligt, at I blot med få ord affærdiger, hvad vi så omhyggeligt har udarbejdet. Vi har - modsat jer - lavet notater under selve mødet, og ud derfra har vi udarbejdet mødereferatet.

Var formålet med vort møde ikke netop at forsøge at få en bedre forståelse parterne imellem?

Vi forstår derfor ikke, at I nu lader mødet afslutte med flere uvisheder og løse ender end før mødet. Derfor må det være i både jeres og vores interesse, at I meddeler os, hvor I mener, at referatet er ukorrekt. Er det ikke det mest kærlige over for alle parter?

Hvis I ikke kan det, må vi fastholde referatet i sin nuværende udformning som korrekt.

Med kærlig hilsen

Mischa Lim

MISCHA LIM, NDR. FASANVEJ 153, 2000 FREDERIKSBERG

Hr. Finn Bentzen
Finn Bentzens Revisionsinstitut A/S
Håndværkervænget 9
3400 Hillerød

den 16. april 1989

Jeg modtog i fredags en kopi af dit brev dateret den 13. marts 1989, og efter at have læst det beder jeg dig venligst uddybe følgende to punkter nærmere. Hvad mener du med:

1. at du ikke finder afslutningen på sagsforløbet m.h.t. de påløbne udgifter tilfredsstillende for Instituttet?
2. at du ikke finder afslutningen på sags-forløbet m.h.t. resultatet af fremskaffelse af Instituttets effekter tilfredsstillende for Instituttet?
Mit spørgsmål i denne forbindelse er:
Hvad var dit alternativ overfor rådet?

I dit brev henviser du til en skrivelse af 22. februar 1988. Dette brev kender jeg ikke noget til og beder dig derfor sende mig en kopi.

Med kærlig hilsen

Mischa Lim

Håndværkervænget 9
3400 Hillerød
Telefon *42 26 53 25
Girokonto nr. 2 26 53 03
A/S Reg.nr. 170.093
Telefax 02 26 15 20

Mischa Lim
Ndr. Fasanvej 153
2000 Frederiksberg

FB/SN
301

Kære Mischa

Tak for dit brev af 16 d.s.

Jeg kan se at mit indlæg i "Mischa"-sagen af 13. marts d.å., har været længe under vejs.

Som det fremgår af min nævnte redegørelse, har Rådet anført at redegørelsen af 14/2 d.å., var sidste aktivitet og dette må jeg derfor også respektere. Rådet har yderligere ved skrivelse til dig af 29. 3. d.å., bekræftet dette ved netop at henvise til redegørelsen af 14/2 1989.

Min skrivelse af 22/2 d.å., til Rådet kan rekvireres gennem Institutttet. Jeg mener ikke at kunne udlevere en sådan uden Rådet's tilladelse.

Med henvisning til ovenstående respekt for Rådet's ønske om ikke at kommentere sagen yderligere, har Rådet opfordret mig til ikke at gå ind i en yderligere debat, heller ikke med henvisning til de 2 yderligere stillede spørgsmål.

Jeg kan dog afslutningsvis meddele at udgifter i forbindelse med fremskaffelse af Institutttet's materiale, udskiftning af låse, honorar til advokat m.v. er en del af svaret til spørgsmål 1 og at en respekt for Martinus' eget testamente burde have fået alle parter til at indse at Martinus' egne ønsker havde været det eneste rigtige i denne sag. Delvis svar på spørgsmål 2.

Jeg tilbød i al beskedenhed mange gange både Rådet's medlemmer og dig m.fl. at deltage i et "forsoningsmøde", men dette blev flere gange afvist af dig og dine rådgivere, hvilket selvsagt har virket skuffende.

Håber dette brev har givet dig et rimeligt svar på dine spørgsmål og at du vil respektere, at jeg som Institutttet's økonomiske rådgiver må rette mig efter Rådet's beslutninger og bestemmelser.

Hillerød, den 19. april 1989
Med kærlig hilsen

Finn Bentzen

MISCHA LIM, NDR. FASANVEJ 153, 2000 FREDERIKSBERG

Hr. Finn Bentzen
Finn Bentzens Revisionsinstitut A/S
Håndværkervænget 9
3400 Hillerød

den 10. maj 1989

Kære Finn.

Tak for dit brev af den 19. april 1989.

"Sidste aktivitet i denne sag" - som du udtrykker det - var ikke Rådets redegørelse af 14/2 d.å. ... Du udarbejdede jo også en redegørelse den 13/3 d.å. Og Rådet fra sin side sørgede for, at den blev udsendt.

Men selvfølgelig kan denne sag heller ikke betragtes som endeligt afsluttet, sålænge den ikke resulterer i forståelse og venskab parterne imellem. Først når det er opnået, er kredsløbet fuldendt.

I din udsendte redegørelse nævner du med klar datoangivelse nogle breve, hvori du har givet udtryk for din stillingtagen til "min" sag.

Da jeg ikke er bekendt med den skrivelse, du har dateret den 22/2 d.å., er det da indlysende, at jeg må reagere herpå og derfor også henvender mig til dig for at få en kopi, ikke kun fordi du selv indfører denne skrivelse som en form for "bevisførelse" i din redegørelse, men også fordi du er brevskriveren. Så derfor var det kun naturligt, at jeg henvendte mig til dig.

I Livet Bog I/kap. 4 side 126 skriver Martinus, at fremtidsstatens retsvæsen skal være åbent - ikke hemmeligt.

Og selvfølgelig kan det Institut, der er den kerne, hvorfra den nye verdenskultur skal udgå, eller du som Instituttets revisor og part i denne sag, derfor heller ikke - hvis det skal gå efter analyserne - forsvare at forholde mig nogen oplysninger.

Jeg beder dig derfor foranledige, at der bliver sendt en kopi af dit brev af 22/2 d.å. til mig.

Det er muligt, at du har haft et "forsoningsmøde" i tankerne og også har drøftet det med andre. Men tanken har aldrig været forelagt mig, og hvilke "rådgivere", du tænker på, kan jeg ikke vide, når du ikke navngiver dem, men ingen af mine nærmeste venner har været informeret om noget "forsoningsmøde". Det er derfor ukorrekt, når du skriver, at et sådant møde skulle være "foreslået flere gange og afvist af mig og mine rådgivere."

Tværtimod, må jeg sige! Jeg har hele tiden ønsket samtaler med rådet og har ofte udbedt mig sådanne møder, ligesom jeg hele to gange i Fogedretten fremsatte ønske herom.

Dette førte også til et møde med Rådet den 10/11 1988, hvis forløb er beskrevet i vort mødereferat. I den forbindelse må jeg desværre konstatere, at rådsmedlemmerne har været bemærkelsesværdigt tavse under de møder, vi har haft, og aldrig har givet særlig mange kommentarer og oplysninger fra sig.

Og når kun den ene part udtaler sig, så er det svært at komme til en forståelse.

Hvordan kan der under sådanne betingelser komme et samarbejde i stand?

Og hvordan kan man nå frem til sandheden?

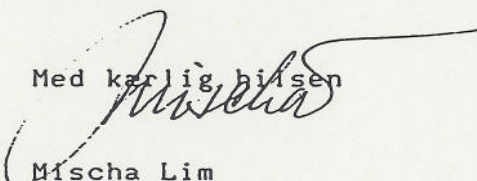
Jeg kommer til at tænke på en gang, Martinus sagde: "Hvis jeg ikke får alt at vide i en sag, så er jeg nødt til at gætte mig til resten. Og hvis jeg så tager fejl, så kan jeg ikke gøre for det."

Med hensyn til de 2 spørgsmål, jeg stillede dig, så var min baggrund herfor ikke at lægge op til debat, som du skriver, men var ganske enkelt et forsøg på at forstå, hvad du mener. Som sagt er det svært at tage stilling til tingene, når man ikke forstår, hvad den anden prøver at udtrykke, - og det var blot dette jeg ville med mine spørgsmål.

Det er derfor meget beklageligt og meget skuffende, hvis du fortsat fastholder ikke at ville hjælpe mig til en afklaring af problemerne.

Jeg hører gerne fra dig.

Med kærlig hilsen

Mischa Lim